

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita P. Balthassaris Alvarez, Societatis Iesv Religiosi

Puente, Luis de la

Coloniae Agrippinae, 1616

Cap. XLVI. Nominatur Prouincialis Peruanus, & reuertenti Villa-gartiam
prodigium quoddam accidit

urn:nbn:de:hbz:466:1-43347

ne, & sanctitatis eius opinione illos osculabantur. supra cubiculum, in quo ille mortuus est, iacebat grauis quidam Pater dormiens in lecto, *Petrus In-* qui eodem momento, quo Ximenus exspirauit, *stus.* ex improviso cum aliquo pauore excitatus, magnam in suo cubiculo vidit claritatem, quæ breui euauit. Obijt die 24. Feb. Anni 1579. à quo tempore ad hodiernum vsque diem conseruatur valde recens & fragrans sancti huius Laici Fratris memoria, tanquam exemplaris perfectionis omnibus nostris Coadiutoribus, & etiam reliquis. Eodem die foelicis eius obitus aut paulò post apparuit P. Balthassari Aluario in quadam pressura, in quam incidit dum iter faceret, vt in proximo capite dicitur.

CAPVT XLVI.

NOMINATVR PROVINCIALIS
Peruanus, & reuertenti Villagartiam prodigium quoddam accidit.

V M P. Balthassar adhuc in A- A N N O
ragonia versaretur circa finem 1579.
sue visitationis, & cum iam nauem conscendisset vt in Maioricam transfretaret; (quæ Insula ad eandem pertinet Prouinciam) adeò malè illum excepit mare, vt sensuum vsu quasi priuatus coactus

coactus fuerit iter illud omittere: & tunc voluit
 Deus D. N. illum probare quodam nuncio, quod
 esset nominatus Prouinciæ Peruanæ Prouincialis,
 id petente, & pro eo obtinendo instante P. Bal-
 thassare Pinnio, qui illius prouinciæ Procurator
 venerat Romam, acturus de eius negocijs cum
 Patre nostro Generali, à quo P. Aluarium impe-
 trauit sibi persuadens, eum magno suo spiritu ac
 Zelo promoturum illic nostrorum fertiorem, &
 occupationem in Conuersione Indorum. Hanc
 Superioris ordinationem cum magna animi tran-
 quillitate & voluntatis suæ resignatione & con-
 formitate cum Diuina, acceptauit. Et quamuis ex-
 pertus esset, quàm malè illi succederet in mari
 & quòd sentiret recens aliquod vitiæ impedi-
 mentum, à quo grauitè premebatur: non tamen
 propterea voluit repugnare, aut conqueri, quòd
 non prius actum secum esset de perfectione ad
 Regiones adeò remotas; sed remisit se totum pro-
 uidentia Dei, gubernantis nos per nostros Su-
 periores, vt constat ex literis Cæsar. Augusti ad
 prædictum P. Pinnium datis, quæ sunt huiusmo-
 di. Si ex Deo est consiliùm hoc, non poterit dissolu-
 ui. Exitus acta probabit. Quod si vocatus sum in
 Indiam, nihil hæc vocatio apud me amittet, eo
 quòd non mihi, sed capiti meo ea sit proposita,
 hic siquidem est stylus cælestis curiæ. Quando vo-
 luit Deus, populum suum exire ex Aegypto, &
 migrare ad terram sibi constitutam, non quidem
 ei cælauit hoc conciliùm, non tamen eidem im-
 mediatè illud reuelauit, sed Moyse: a notis, in-
 quit scriptura. *fecit vias suas Moyse, & per eum po-
 pulo; & filiis Israel voluntates suas.* Quàm grauitè
 me

à Psal.

me mare tractauerit, potuiffem proponere; sed R. V. id faciet, si iudicauerit alicuius esse momenti. Quod si id audiens Pater noster Generalis, adhuc perfisterit in sententia: *b odoretur Deus sacrificium.* *b 1. Reg. 16.* Laboribus R. V. per mare & per terram, hinc cō- *19.* patior; inde inuideo. Qui R. V. strenuum ad eò ac potentem efficit, poterit & mihi vires addere. Idem R. V. diuinas augeat, & humanas, sicque tua lux & vita Amen. Hæc P. Balthassari & quòd in se fuit, in eadem voluntate perseuerauit, *c fortitudi-* *c Isaiæ 30.* *15.* *nem* suam (vt ait Propheta) *in silentio & in spe po-* nens, omnibus, qui illum nouerant, admiranti- bus, & profectiōnem illam grauius ferentibus. Et cum ipse D. Ioannam Vellastam Gandiæ Du- cissam, propter hanc causam valdè contristatam, consolaretur, dixit: multi sunt anni, ex quo in ne- gotijs & rebus me contingentibus, nihil loquor; sed plus tempōris Orationi tribuens, permitto Deo, & Superioribus meis eius nomine, vt de me disponant. Sed idem Dominus ita huic negotio prospexit, vt pro tacente alij loquerentur, præci- pue D. Magdalena Vllloia domus Villa-Gartiensis Fundatrix, cuius domus ille erat Rector, cū mit- teretur in Aragoniam. Illa igitur ad eò instanter apud P. Generalem egit, vt pro consolatione sua, & animæ vtilitate Patrem ibi relinqueret, vt non potuerit eius petitioni non annuere: accedenti- bus etiam rationibus, quas huius prouinciæ Pa- tres ad eum retinendum attulerunt.

SED non negligam perpendere, quàm occulta sint Dei iudicia, & quam tutum nos diuinæ eius Prouidentia committere! nam eodem ipso anno mors, quam ex nauigatione timebat, aggressa il-

M m lum

lum est in terra, ex qua illum abstulit. Quod si ille Superioris Ordinationi restitisset: dixissemus, hanc fuisse poenam eius culpæ; vt in idem incidere incommodum, quod fugiebat: & sic meritum suum amisisset; diemque suum, non sine remorsu conscientiæ, ob repugnantiam præteritam, obisset. Sed, quod se permiserit à Deo & occulta eius Prouidentia gubernari, omnia illi feliciter cesserunt: quia retinens meritum voluntatis in Indias trajiciendi, mortuus est in loco & tempore à Deo constituto cum magna animi sui pæce & tranquillitate.

S E D redeamus ad nostram historiam. Imposuit P. Balthassar Aluarus visitationi suæ Aragonicæ finem cum tanta totius prouinciæ satisfactione & approbatione, vt de eius discessu valde dolerent, eumque primo loco cum magna instantia Prouincialem suum peterent. Cum omnibus vale fecisset, & Patrem Prouincialem Petrum Villalium (qui eum comitatus est Agredam vique oppidum in finibus Castiliæ situm) cum multis lacrymis dimisisset: profecutus est iter suum cum socio, & transiit per Cerueram patriam suam, vbi ad paucos dies hæsit; inde discessit versus Burgos. In quo itinere, sicut in alijs paternam Dei D. N. prouidentiam expertus est in se, & in ijs, qui ipsum comitabantur, inter quos tunc erat Frater eius germanus nomine Gaspar Aluarius, (vir non vulgaris momenti) qui decreuerat cum famulo pedite Patrem Burgos vique comitari. Tempus erat valde molestum ob pluuias & niues; & itinera quæ in locis aliquibus planis, paludes potius, quam viæ ad profici-

scendum aptæ, viderentur: sed vltima dies fuit multò importunior, eò quòd continuè tota ipsa die pluerit. peruenerunt autem tempore prandij ad quoddam hospitium, vbi quidam homines ludebāt, & vt moris est, sanctū Dei nomen ad singula verba peierabant. A quibus vir sanctus, propter Dēi amorem petijt, ne iurarent. Sed illi totū lusui immerfi, eius admonitionem non admittentes, peiora faciebant: ex quo tantum dolorem Pater concepit, videns, Deum suum ita grauitè, & sine causa offendi, vt sine vlla mora, nec mulabus quidem quiescere permisis, nec vllò ab ipsis cibo sumpto, ipsemet stabulum ingressus mulam suam eduxerit, eamque conscendens ex hospitiò exiuerit, alios hoc exemplo impellens vt ipsum sequerentur. Perrexerunt per aliquot milliaria copiosissima semper pluuia descendente: nec inuenientes oppidum, aut pagum, nec personam vllam, à qua dirigerentur. Præcedebat Sanctus Pater communiter reliquos, ad iactum lapidis, vt recollectior esset ad orandum. Sed cum ad quandam planitiem peruenisset, adeò aquis redundantem, vt flumen aliquod videretur, cum iam nox inciperet, nec posset viam inuenire, qua eundum esset: oportuit reliquos expectare. qui cum accessissent, omnes hærebant, quòd circum circa aduerterent ingentes lapidas. Exhortatus est eos Pater, vt se Deo committerent, eiq; confiderēt, & auxiliū ac directionē ab eo sperarent. Omnes id seriò & ex animo fecerunt, & postquā aliquatū cōstitissent, & clamauerunt, si forte aliquis opilio audiret, aut peregrinus veniret, qui deduceret: cum nullus omninò

compareret, adfuit Dominus noster cum oportu-
 no subsidio. Viderunt enim repente comparere
 quendam Equitem in albo equo, qui accedens, in-
 terrogabat, quò iter suum dirigerent; & cum re-
 sponderent, se tendere Burgos, dixit ipse valde
 suaviter: pergamus ergo omnes, sequimini me,
 ego enim optimè teneo viam; & qua parte ego
 perrexero, tutò potestis sequi. Præcedebat ille in
 albo suo Equo, quem ob illum colorem etiam mor-
 ctu meliùs poterant distinguere. Inuenerunt inter
 eundem iumentum lignis oneratum, iacens in via
 sub onere; & puerum propè valde afflictum, qui
 illud ducebat, sed iuuare non poterat: eques qui
 præcedebat, nihil hærens tactu solo iumentum
 terra in momento erexit. Dubitabant interdum
 ipsi, an deberent duci illi fidere, eumque sequi,
 cum viderent, se per medias aquas deduci, nulla
 apparente via: nihilominus sequebantur, quia se-
 curos eos reddebat, & animum eis continuo ad-
 dens, dubitationem ac metum repellebat. Post-
 quam ex illis lacunis & laminis euaserunt, con-
 iunxit se eques ille P. Balthassari, & simul longo
 satis tractu à reliquis, iucundis quibusdam collo-
 quijs colloquentes præcedebant. Frater P. Bal-
 thassaris, videns eos ita festinare, & famulum pe-
 ditum non posse ita properare, ob defatigationem
 ex itineris difficultate: clamauit ad Patrem, re-
 gans ne ita properarent, & vt compaterentur
 mulo pediti, imò omnibus, quos celeritate sua
 quodammodo raptabant. Vix loqui cessauerat,
 cum vidit propè se & famulum equitem illum,
 etiamsi satis præcul aliàs esset, vt diximus; & fa-
 mulum per manū accipiens, tanta facilitate super-
 equum

equum retrò locauit, atq; si fuisset fasciculus aliquis straminis. & statim redijt eques ad inceptam cum Patre colloquutionem: donec decima hora noctis Burgos peruenerunt. Voluit tunc P. Balthassar suo Duci valedicere, vt Fratri suo dicere posset, quæ illic esset facturus: at Dux id non admisit, dicens: se velle illos vsque ad Collegij portam deducere, per quam essent ingressuri; & inde se discessurum: & ita præcessit eos deducens, famulo super equum retrò insidente: & cum ad portam peruenerunt, iussit eum descendere; posuitq; campanulæ funiculum in manu, vt pulsaret; & in momento eques disparuit ita vt nullus nec ad vnam nec ad alteram partem eum discedentem viderit, quamuis famulus attentè id obseruaret; neque qui retrò veniebant satis propè eum etiam videre potuerunt: adeò vt P. Balthassar frater aduerterit, eum disparuisse: attendebat enim, vt accederet, & pro tanto beneficio gratias ageret: & cum Patrem ipsum interrogaret, vbi eques ille esset: respòdit, eum discessisse, quia haberet quòd ageret, & ita Pater ingressus est Collegium; eius verò Frater contulit se ad domum Doctoris Ioannis Moralis Salcedij affinis sui: vbi tanquam prodigium narrauit, quod acciderat: asserens, non potuisse esse nisi Angelum, qui illos deduxisset, nullum enim alium etiam itineris benè peritum potuisse ipsos per vias adeò aquis plenas & iniurias deducere; nec cum tanta celeritate ad locum peruenire, vbi famulus erat, eumque tanta facilitate retrò super equum collocare, absque alio adiutore, nec adeò repente disparuisse, nisi qui Angelus esset. Idem famulus affirmabat: Frater autem

tem Ioannes Nauarrus, socius Patris Balthassaris occultè insinuabat, equitem illum album fuisse Fratrem Ioannem Ximenum, de quo proxime diximus: cuius obitus eodem hoc tempore euenit: fuit verò à Deo missus ad illos deducendos: & Patri dixisse: quoniam me in vita honorasti, misit me Deus, vt ex hoc periculo te deducerem. Et quamuis vir sanctus sua humilitate hæc rege- volebat, & hoc miraculum imminuere: non ta- men potuit euertere quod alij tres tam verè & asseueranter promulgauerant. Estque valde cre- dibile, Deum Dominum nostrum voluisse, Be- tum illum Fratrem hac ratione reddere bonum, quòd à Sancto illo Patre acceperat, faciendo illum participem gaudij sui in longa illa fami- liaritate & colloquio, quod cum illo in itinere habuit; & eruendo eum ac socios à prædicto periculo.

PAUCIS diebus Burgis hæsit, fouendo animas illas, quas ad viam perfectionis alias deduxerat: & ita se contulit ad charum suum Villa-Gartien- sem angulum, vt quiete quam aliàs ibi habebat potiretur: in quo valde lubens per totam vitam mansisset, si fuisset illi concessum.

